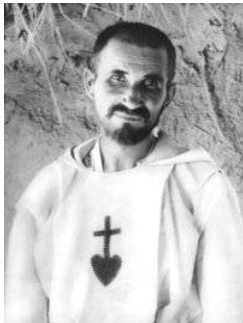

Úryvky z dopisů velkých osobností Charles de Foucauld 18. listopadu 1907 příteli.

Charles de Foucauld (1858–1916) byl původně armádním důstojníkem nevázaného chování, který se navrátil k Bohu, vstoupil roku 1890 do trapistického řádu, v roce 1901 byl vysvěcen na kněze a odešel žít jako poustevník mezi Tuaregy na Saharu. Byl misionářem a věnoval se také jazykovědným pracím. V roce 1916 ho zavraždili nájezdní arabští lupiči před jeho poustevnou. V roce 2005 byl blahověn papežem Benediktem XVI.

Drahý příteli.

Je moje přítomnost tady vůbec k něčemu dobrá? Avšak jestliže snad není, pak přítomnost Nejsvětější svátosti určitě k dobrému je. Ježíš nemůže být přítomen na nějakém místě, aniž by nešířil své světlo. A kromě toho, při kontaktech s domorodci se s nimi mohu lépe seznámit a trochu je i poučit, takže jejich předsudky a nepřátelství postupně mizí. Je to však práce velmi pomalá s mizivými výsledky. Modlí se, abych dokázal vykonat více dobra a aby lepší dělání než já přišli obdělávat tuto část vinice našeho nebeského Otce.

Sahara je osmkrát až desetkrát větší než Francie, a ačkoli není hustě zalidněna, po celém jejím území žijí lidé. Slouží jim však jen asi deset až patnáct kněží v El-Golea a Wargla. Na všech stranách vidíš jen samé těžkosti. Je těžké netruchlit nad zlem, jež vládne na zemi, a nad málem dobra; nad velmi aktivními nepřáteli Božími a nad jeho váhajícími přáteli; nad tím, že člověk je stále tak slabý, i přes všechny Boží milosti, kterých se mu dostává. Člověk se tomu nicméně nesmí poddávat, musí hledět vzhůru nad to všechno, co se děje, k našemu Milovanému.

Charles de Foucauld

Zdroje: Dopisy velkých osobností hříšníkům. III., Křesťanská láska, milosrdenství a soucítění, zbožný život a chování církve, opravdová víra a opravdové náboženství. Překlad Ivana Čihánková. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002, s. 76–77, s. 162; https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/6/60/Charles_de_Foucauld.jpg; https://cs.wikipedia.org/wiki/Charles_de_Foucauld; <https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=4765>.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Říjen 2019 • Ročník 12 • Neprodejně

Úvodní zamyšlení

„Spravedlivý z víry bude živ.“

(Římanům 1,17)

Aktuálně

MĚSÍC ŘÍJEN JE ZASVĚCEN PANNĚ MARIÍ RŮŽENCOVÉ a modlitbě růžence. *Vždy půl hodiny přede mší svatou* se sejdeme ke společné modlitbě růžence: od pondělí do pátku od 17:00 a v neděli od 08:30.

KAŽDOU STŘEDU od 10:00 se koná mše svatá v *Domově pro seniory U Pramene Louny*. Mši svatou můžete volně navštívit.

KAŽDÉ PONDĚLÍ probíhá výuka náboženství pro 1. třídy ZŠ. **KAŽDOU STŘEDU** odpoledne probíhá výuka náboženství pro ostatní třídy v budově děkanství. Rodiče mohou přihlásit děti na telefonním čísle 415 652 395 nebo osobně na děkanství. Pro studenty se nabízí setkání v **PÁTEK** večer.

KAŽDOU SOBOTU od 18:00 se pravidelně koná mše svatá v *kostele sv. Jakuba v Cítolibeč* s nedělní platností pro věřící, kteří se nemohou z vážných důvodů účastnit nedělní mše svaté.

ČTVRTEK 3. ŘÍJNA 2019 od 18:30 – proběhne setkání farní rady.

ŘÍJEN 2019 – MIMOŘÁDNÝ MISIJNÍ MĚSÍC – sté výročí zveřejnění misijní encykliky papeže Benedikta XV. „*Maximum illud*“ (30. 11. 1918) se stalo příležitostí k vyhlášení mimořádného misijního měsíce v celé církvi. Papež František zvolil za jeho motto slova: „*Pokřtění a vyslaní: Kristova církev na misií ve světě*“.

V NEDĚLI 27. ŘÍJNA 2019 NEZAPOMEŇTE - OPĚT ZMĚNA ČASU! NUTNO VČAS POSUNOUT MALOU RUČÍČKU O HODINU ZPĚT.

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

- 2. října PAMÁTKA SV. ANDEŮ STRÁŽNÝCH**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.
- 3. října PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
- 6. října 27. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.
- 13. října 28. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 18. října SVÁTEK SV. LUKÁŠE, EVANGELISTY**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.
- 20. října 29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ – MISIJNÍ NEDĚLE 2019**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Nedělní sbírka je určena na misijní projekty.
- 26. října SOBOTA 29. TÝDNE V MEZIDOBÍ**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá ve 14:00.
- 27. října 30. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 28. října SVÁTEK SV. ŠIMONA A JUDY, APOŠTOLŮ**
MŠE SVATÁ ZA NAŠI VLAST
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.

O mši svaté: Eucharistická modlitba

Část katecheze papeže Františka dne 7. března 2018

Poté, co kněz vyzve lid, aby pozvedl srdce k Pánu a vzdal mu díky, pronáší nahlas eucharistickou modlitbu jménem všech přítomných, přičemž se obrací k Otci skrze Ježíše Krista v Duchu svatém. „Smyslem této modlitby je spojení celého shromáždění věřících s Kristem ve vyznávání velikých činů Božích a v podání oběti“ (VPŘM 78). Pokud se má shromáždění věřících spojit, musí nejprve rozumět. Proto církev chtěla slavit obřad v jazyce, kterému lidé rozumějí, aby se mohli připojit ke knězi pronášejícímu tuto velikou modlitbu chvály. „Kristova oběť a oběť eucharistie je totiž jedna jediná oběť“ (KKC 1367). Je to tatáž oběť!

V misálu jsou obsaženy různé formulace eucharistické modlitby. Všechny jsou krásné a skládají se z hlavních prvků, které bych nyní chtěl připomenout (VPŘM 79; KKC 1352–1354). Na prvním místě je zde preface, což je díkyvzdání za Boží dary, zvláště za vyslání Božího Syna jako Spasitele. Prefaci uzavírá běžně zpívaná aklamace „Svatý“ – je moc krásné zpívat „Svatý, svatý, svatý Pán“. Celé shromáždění připojuje svůj hlas k andělům a světcům, aby chválilo a slavilo Boha.

Dále je zde vzývání Ducha, aby svou mocí posvětil chléb a víno. Vzýváme Ducha svatého, aby přišel a aby v chlebě a víně byl Ježíš. Působení Ducha svatého a účinnost vlastních Ježíšových slov, pronášených knězem, reálně zpřítomňují Ježíšovo tělo a krev pod způsoby chleba a vína a jeho oběť, přinesenou na kříži jednou provždy (KKC 1375). Ježíš byl v tomto ohledu zcela jasný. Vyslechli jsme, jak svatý Pavel podává Ježíšova slova: „To je mé tělo, to je má krev“. Vyslovil je sám Ježíš, a proto si nemáme myslet nic divného: „Ale jak to, že se něco takového může stát...“. Je to Ježíšovo tělo a tím to končí, ano? Víra. Nastupuje víra, aby nám pomohla uvěřit – jde o úkon víry, ale je zde reálné Kristovo tělo a krev. Je to „tajemství víry“, jak vyznáváme po proměňování. Kněz řekne: „Tajemství víry“ a my odpovídáme zpěvem aklamace. Když církev v očekávání Pánova slavného návratu slaví památku Jeho smrti a zmrtvýchvstání, předkládá mu oběť smírující nebo se zemí – nabízí mu Kristovu velikonoční oběť a obětuje spolu s Ním sama sebe, přičemž prosí, aby se mocí Ducha svatého stávala „jedním tělem a jednou duší v Kristu“ (3. eucharistická modlitba; srov. Sacrosanctum Concilium 48; VPŘM 79f). Církev nás chce spojit s Kristem, abychom se s Pánem stávali jedním tělem a jednou duší. Toto je milost a plod svátostného přijímání – sytíme se Kristovým tělem, abychom se jako ti, kteří na něm máme účast, stávali jeho živoucím Tělem v dnešním světě. (...)

Zdroje: <https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=27288>;
<https://www.pastorace.cz/clanky/zjistil-jsem-ze-verim-v-eucharistii>.